

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoCsp/6/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124208148
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4124208148.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Marty Polyákovej a JUDr. Denisy Šaligovej, v spore žalobcu: Union poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 10, 813 60 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 31 322 051, právne zastúpený: JUDr. Ľudmila Jurčová, advokátka so sídlom Hodžovo námestie 2A, 811 06 Bratislava, IČO: 42 171 083, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E., o zaplatenie 2.685,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 10. decembra 2024 č. k. 51Csp/51/2024-70, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 10. decembra 2024 č. k. 51Csp/51/2024-70 (napadnutý rozsudok) zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.685,01 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 28.06.2024 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2.685,01 eur s príslušenstvom, titulom náhrady vyplateného poistného plnenia podľa Zákona č. 381/2001 Z.z. Podanú žalobu odôvodnil žalobca tým, že dňa 09.05.2022 bola medzi žalobcom ako poisťovateľom a žalovaným ako poistníkom, uzavretá poistná zmluva č. 70826640 pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné poistné podmienky pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla VPPPZP0519 (ďalej len VPP). Vlastníkom a držiteľom motorového vozidla, ktorého vedením došlo k škodovej udalosti bol v zmysle poistnej zmluvy žalovaný a poistené bolo motorové vozidlo zn. FORD C-MAX, EČV: E.. Dňa 10.01.2023 v čase o 6:45 hodine, bola poisteným motorovým vozidlom, ktoré v tom čase viedol žalovaný, spôsobená dopravná nehoda, ku ktorej pri ktorej došlo k poškodeniu zdravia vodiča motorového vozidla zn. PEUGEOT 307, EČV:E., poškodený - D. F. (ďalej len poškodený) spôsobom, že žalovaný, ktorý viedol motorové vozidlo nevenoval jeho vedeniu dostatočnú pozornosť (nakoľko bol v rozhodujúcom čase pod vplyvom návykovej látky) a vozidlom prešiel do protismeru, následkom čoho došlo k zrážke s protiídúcim motorovým vozidlom poškodeného. Po skončení likvidácie poistnej udalosti žalobca uhradil dňa 10.06.2023 na účet zdravotného poisťovateľa poškodeného z poistnej udalosti poistné plnenie z titulu poistnej zmluvy v celkovej výške 2.685,01 eur. Poistná udalosť bola zlikvidovaná na základe výzvy na úhradu náhrady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť z ktorej vyplýva výška celkovej škody. Žalobca zároveň poukázal na to, že výzvou zo dňa 12.06.2024 vyzval

žalovaného na zaplatenie vyplateného poistného plnenia vo výške 2.685,01 eur v lehote do 27.06.2024, na ktorú výzvu žalovaný nereagoval.

3. Súd prvej inštancie vydal vo veci dňa 14.08.2024 platobný rozkaz č.k. 51Csp/51/2024-35, ktorým vyhovel podanej žalobe. V dôsledku podaného odporu žalovaným bol uvedený platobný rozkaz zrušený a vo veci bolo nariadené pojednávanie. Žalovaný v podanom odpore uviedol, že nebol informovaný o oznámení pohľadávky, hoci v uzavretej zmluve sú uvedené jasné podmienky o vzájomnej informovanosti o plnení, a preto nemal možnosť vyjadriť sa k poukázaným zdravotným položkám. Zároveň uviedol, že v niektorých prípadoch má k nim isté výhrady, nakoľko sa jedná o dosť nákladné hospitalizácie a následne k nim aj rovnaké mnohopočetné vyšetrenia CT v jeden deň. Domnieva sa, že niektoré vyšetrenia sú účelovo vytvorené a zranenie bolo uznané ako ľahké, pričom on sám utrpel viacero ťažkých zranení.

4. Žalobca v rámci písomného vyjadrenia k podanému odporu uviedol, že z priloženého dôkazu - Výzva na úhradu náhrady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť zo dňa 23.05.2024 adresovanú žalobcovi poisťovateľom poškodeného, je zrejmé, že išlo o štandardné a odôvodnené vynaložené náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ktoré tvorili nasledovné položky: Lekárne, výdajne, optiky, distribútori 4,33 eur, Ústavná (lôžková) starostlivosť 2 134,16 eur, ŠAS - Špecializovaná ambulantná starostlivosť 100,40 eur, LSPP a ZZS - Lek. služba prvej pomoci a Záchr. zdrav. služba 20,92 eur, Dopravná starostlivosť 27,44 eur, SVLZ - Spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky 397,76 eur, t.j. spolu suma 2.685,01 eur. K žalovaným namietanému vyšetreniu CT pre rôzne časti tela poškodeného, konkrétne CT vyšetrenie v oblasti hlavy, v oblasti krku a v oblasti medzistavcových priestorov. Žalobca uviedol, že žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by vynaložené náklady mali byť neodôvodnené, a tvrdenia žalovaného sú založené len na nepreukázaných domnienkach, ku ktorým žalovaný nepriložil žiadny dôkaz.

5. V ďalšom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 23.10.2024 (č.l. 56) žalovaný uviedol, že nebol informovaný o nároku na náhradu poskytnutého plnenia, nakoľko na doručovaných písomnostiach sa nachádza nesprávna adresa, hoci žalobca veľmi dobre vie, kam mu má adresovať korešpondenciu - žalovaný sa aktuálne nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou. Žalovaný zároveň uviedol, že má oznámenie spreď viac ako roka od žalobcu, aby podpísal dohodu o splácaní viacero položiek, s čím nesúhlasil. Žalovaný zároveň spochybňoval faktúru resp. vykonané vyšetrenia CT s tým, že ho zaujíma, či boli natoľko nutné alebo nadštandardné tak nákladné hospitalizácie poškodeného. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 13.11.2024 sa žalovaný zároveň ospravedlnil z pojednávania zo zdravotných dôvodov.

6. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že dňa 09.05.2022 uzavrel žalobca ako poisťovateľ so žalovaným ako poistníkom poistnú zmluvu, predmetom ktorej bolo povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len PZP). Poisteným motorovým vozidlom bol osobný automobil značky Ford C-MAX EČV: E., VIN: G. so začiatkom poistenia od 10.06.2022 na dobu neurčitú, ktoré poistenie v čase vzniku dopravnej nehody (t.j. dňa 10.01.2023) trvalo.

7. Dňa 10.01.2023 došlo k nehode predmetného poisteného motorového vozidla žalovaného v katastri Obce Dvorany nad Nitrou, kde sa žalovaný ako vodič motorového vozidla dostatočne nevenoval vedeniu vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho prešiel do protismernej časti vozovky a došlo k zrážke s protiidúcim motorovým vozidlom a zároveň bola žalovanému vykonanou dychovou skúškou nameraná hodnota 0,55 miligramu etanolu na liter vydýchnutého vzduchu. Pri dopravnej nehode došlo k zraneniu viacerých osôb vrátane zranenia poškodeného D. F.. Zdravotná poisťovňa Dôvera písomnou žiadosťou zo dňa 23.05.2024 vyzvala žalobcu na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodeného D. F. a to vo výške 2.685,01 eur a to podľa prehľadu vynaložených nákladov. Žalobca poskytol Zdravotnej poisťovni Dôvera dňa 10.06.2024 náhradu poistného plnenia vo výške 2.685,01 eur. Výzvou zo dňa 12.06.2024 žalobca vyzval žalovaného na úhradu regresu t.j. náhrady vyplateného poistného plnenia vo výške 2.685,01 eur, nakoľko v čase vzniku predmetnej poistnej udalosti (dopravnej nehody) bolo zistené vedenie vozidla žalovaným po požití alkoholu. Podľa článku 11, bod 1. písmeno a) VPP žalobcu pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poisťovateľ má proti poistníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou vozidla, ak spôsobil škodu úmyselne alebo ak viedol vozidlo pod vplyvom návykovej látky.

8. Rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. TO-3T/42/2023-497 zo dňa 28.06.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.07.2023 bol žalovaný, v súvislosti s uvedenou dopravnou nehodou (zo dňa 10.01.2023), uznaný vinným okrem iného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno a) Tr. zákona, ako aj prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Tr. zákona. Žalobca, ktorý v uvedenom trestnom konaní vystupoval ako poškodený, bol podľa § 288 odsek 1 Tr. poriadku odkázaný s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

9. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 3 ods. 1, § 12 ods. 1 písm. c/ zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 420 Občianskeho zákonníka tak, že regres proti poisťovní, resp. poistenému nemá charakter nároku na náhradu škody. Poisťovateľ si uplatňuje nárok na náhradu vyplatených súm priamo proti poistenému, resp. poisťovní, lebo za neho nahradil škodu poškodenému. Zo žiadneho ustanovenia tohto právneho predpisu nevyplýva možnosť odvodenia práva súdu znížiť požadovanú náhradu poistného plnenia. Uvedené vyplýva aj z dôvodovej správy k § 12 zákona č. 381/2001 Z. z. a takýto záver nie je ani v rozpore so základným cieľom zákona, ktorým je prioritne právna ochrana poškodeného. Súd rozhodujúci o nároku poisťovateľa v zmysle § 12 zákona č. 381/2001 Z. z. nemôže skúmať a pri rozhodovaní o nároku prihliadať na to, či výška sumy uplatneného nároku poisťovateľom proti poisťovní je v súlade so všeobecnou zásadou proporcionality a neprieči sa zmyslu a účelu uvedeného zákona (Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/5/2022 zo dňa 28.02.2024).

10. Vzhľadom k uvedenému súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. V zmysle § 12 ods. 1 písm. c) zák. č. 381/2001 Z. z. má žalobca voči žalovanému nárok na náhradu predmetnej sumy, ktorú zaplatil Zdravotnej poisťovni Dôvera v súvislosti so škodou spôsobenou pri dopravnej nehode žalovaného zo dňa 10.01.2023. Nakoľko žalovaný napriek výzve žalobcu predmetnú sumu žalobcovi v určenej lehote nezaplatil, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a to dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty, poskytnutej na jej zaplatenie. Preto žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť aj úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení platnom k vzniku omeškania žalovaného.

11. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol v spore úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

12. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalovaný, žiadal rozsudok zrušiť. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie rozhodol predčasne. Z pojednávania sa ospravedlnil zo zdravotných dôvodov, čo si mohol súd overiť. Uviedol, že nebol informovaný od žalobcu ako koná a čo chce urobiť. Súd vôbec neskúmal, že niektoré ošetrenia u zraneného boli viac účelové. Súd jednoducho vyriekol rozsudok smerovaný voči nemu.

13. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok), odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa (úplne) správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 ods. 2 CSP, ale sa len obmedzí na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, správne vec posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu

stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto v zmysle § 387 ods. 1 CSP sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a nebude ich opakovať.

17. Odvolací súd dodáva, že dospel k záveru o vecnej správnosti preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie. Prvoinštančný súd totiž vo veci dostatočne zistil skutkový stav a v intenciách platnej právnej úpravy vyvodil z neho i správne právne závery, vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, vyvodil správne skutkové zistenia, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, príslušné ustanovenia podstatné pre právne posúdenie veci interpretoval a aplikoval právne súladným spôsobom, jeho úvahy sú logické, a preto aj celkom legitímne a právne akceptovateľné. Súd prvej inštancie primerane rozumným a okolnostiam danej veci postačujúcim spôsobom reflektoval i na odvolateľkou vznášané tvrdenia, na danú vec aplikoval i relevantné hmotnoprávne ustanovenia a svoje rozhodnutie presvedčivo a náležite odôvodnil, zodpovedajúc už i na všetky právne a skutkovo významné otázky predkladané žalovaným v jeho odvolaní. Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne také skutočnosti, skutkové či právne, s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol vyporiadal, pokiaľ boli pre danú vec relevantné.

18. Napadnutý rozsudok zodpovedá požiadavkám stanoveným v § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil; súd jasne a výstižne vysvetlí ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax, a dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je preukázať jeho správnosť, logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť myšlienkový postup súdu vedúci k rozhodnutiu i s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súčasne je i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní súdnych rozhodnutí, ktoré preto musia byť preskúmateľné. Súd je povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 46 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Ak rozsudok neobsahuje zákonné náležitosti, v konečnom dôsledku je takýto rozsudok nepreskúmateľný. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal.

19. Vo vzťahu k argumentácii sporových strán odvolací súd uvádza, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty (k tomu ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09).

20. Odvolací súd k dôvodom súdu prvej inštancie dodáva, že sporové strany majú v konaní bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, strana uniesla tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu.

21. K tvrdeniu žalovaného, že ospravedlnil svoju neúčast na pojednávaní zo zdravotných dôvodov a súd si mal túto skutočnosť overiť, odvolací súd udáva, že žalovaný nežiadal pojednávanie odročiť na iný termín, uviedol, že nie je potrebné, aby bol na pojednávaní. V prípade, ak by trval na svojej účasti na pojednávaní, bolo jeho povinnosťou predložiť doklad o jeho zdravotnej nespôsobilosti zúčastniť sa nariadeného pojednávania.

22. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie i v jeho odvolaní namietal výšku žalovanej sumy, teda výšku poskytnutého plnenia poškodenému D. F.. K predloženému rozpisu zdravotníckych úkonov sa vyjadril všeobecne, neuviedol žiadne relevantné skutkové tvrdenia a k namietaným zdravotníckym

výkonom nepredložil žiadne dôkazy. Jeho tvrdenia boli iba všeobecné v rovine jeho úvah bez relevantných podkladov. Navyiac súd prvej inštancie správne uviedol, že v regresnom konaní súd neskúma správnosť výšky poskytnutého plnenia poškodenej osobe. V danom prípade poisťovňa Dôvera uhradila všetky vykonané zdravotnícke úkony poskytnuté poškodenému v súvislosti s dopravnou nehodou spôsobenou žalovaným pod vplyvom alkoholu. Žalobca uhradil poisťovni Dôvera celú sumu vynaloženú na zdravotnú starostlivosť o poškodeného D. F.. V zmysle citovaných zákonných ustanovení má žalobca nárok na úhradu uvedených nákladov od žalovaného v zmysle § 12 ods. 1 písm. c) zák. č. 381/2001 Z. z.

23. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd sa plne stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní procesne úspešný, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanému, ktorý podal odvolanie a bol v odvolacom konaní neúspešný. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).